

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 40. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638067328/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

vilde glæde mig i høj Grad, om Du vilde vise mig saamegen Tillid.«

»Godt, saa skal Du raade mig,« sagde hun med et lidt tvungent Smil paa sit smukke, aabne Ansigt. »Du skal være mig som en gammel, ærværdig Tante, som en Moder eller saadant noget Andet, som jeg ikke har, og som man bruger ved slige Lejligheder til fortrolige Tilstaaelser. Amtmanden vil frie til mig. Hvad skal jeg gjøre?«

»Vil han det?« spurgte Knud forbauset. »Men, hvoraf slutter Du det?« tilføjede han, smilende baade ved Tanken om den aldrende Tilbeder og over den Rolle, som han selv spillede.

»Det kan jeg naturligviis ikke sige Dig,« sagde hun, »jeg siger kun, at jeg troer, ikke h v o r f o r jeg troer.«

»Troer Du, at Du holder af ham?« spurgte Knud, »for saa skal Du naturligviis tage ham.«

»Saa havde jeg ikke spurt Dig tilraads,« sagde hun heftigt og pressede sine smukke, friske Læber sammen.

»Du kunde ganske vist blive den meest fortryllende Amtmandinde i Danmark, men«... Han fik ikke talt videre ud, thi hun gav paany sin Hest et Rap med Pidsken og lod den gaae afsted i fri Galop, saa Gruus og Stene fløj fra dens Hove, og den smukke Rytterske var forsvunden saa hurtigt, at der neppe var Tid til at see, hvor beundringsværdigt hun tog sig ud i det vilde Ridt.

Siden talte hun og Knud ikke videre om Sagen.

Da Besøget hos Onklen var endt, vendte Knud tilbage til Hovedstaden, hvor han med en hidtil ukjendt Lyst og Kraft tog fat paa sine Arbejder. Efteraaret glød hen, smukt og roligt. Der var vel et vist Køre i det politiske Liv og truende Skyer paa Horisonten; men de syntes at være Tordenskyer i Sommertiden. Dannevirkes Befæstning sagdes at være fuldendt, med levende Stolthed læste man de Beretninger, som fremmede, selv tyske Blade indeholdt om den mægtige Befæstning. Alliancen med Sverrig og Norge var saagodt som afsluttet. Stadigt læste og hørte man Beretninger om, hvorledes Forhandlingerne skrede videre og videre frem, og i